

Михайло Коцюбинський «Тіні забутих предків»

Міфологічні істоти в повісті

*«Коли б Ви знали, який це чудовий, майже казковий
куточок, з густо зеленими горами, з вічно шумуючими
гірськими ріками, чистий і свіжий, ніби вчора народився.
Костюми, звичаї, весь уклад життя гуцулів...,
що проводять все літо зі своїми стадами на вершинах
гір, настільки своєрідні і мальовничі, що почуваш себе
перенесеним у якийсь новий невідомий світ.
Як було б добре, аби ви хоч раз з'їздили в Карпати»*

(М. Коцюбинський)

Місця подій твору

Мольфар

Мольфаром гуцули називають наділену надприродними здібностями людину, яка «читає» по зірках, підкорює громи та бурі, «розв'язує» та «зав'язує» дощ, закликає змій, може передбачати майбутнє, зцілює хворих.

Щезник

Щезник — міфічний злий дух, що раптово з'являється й раптово зникає.

«На камені, верхи, сидів "той", щезник, скривив гостру борідку, нагнув ріжки і, заплющивши очі, дув у флюяру».

Чугайстер

Чугайстер — міфічний лісовий дід. До людини ставиться приязно, говорить із ним, гріється при ватрі, бігає по лісах та поїдає лісовиці (нявки). Чугайстер невідомий іншим слов'янам. Його знають тільки в українських Карпатах.

Арідник

Арідник — за давніми віруваннями гуцулів, верховний дух потойбіччя, прародитель Карпат.

«Арідник був здатний до всього, що надумав — зробив. А бог, як що хотів мати, мусив вимудровувати в нього або украсти. Поробив арідник вівці, зробив си скрипку і грав, а вівці пасуться. Побачив бог та й вкрав тото в него, і вже обоє пастушат».

Нявка

Нявка – казкова лісова істота, з довгим розпущеним волоссям; лісова німфа. Єдине, що відрізняє її від мавки та русалки – гола спина, через яку видно нутроці дівчини.

